

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS DIREKTIV

af 21. juni 1989

om nedbringelse af luftforurening fra bestående kommunale affaldsforbrændingsanlæg

(89/429/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 130 S,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I De Europæiske Fællesskabers handlingsprogrammer på
miljøområdet fra 1973 ⁽⁴⁾, 1977 ⁽⁵⁾, 1983 ⁽⁶⁾ og 1987 ⁽⁷⁾
understreges det, at det er vigtigt at forebygge og
nedbringe luftforureningen;

Rådet erklærede i sin resolution af 19. oktober 1987 om
handlingsprogrammet på miljøområdet for 1987-1992 ⁽⁷⁾,
at det er vigtigt at koncentrere Fællesskabets indsats om
gennemførelse af passende normer, således at der sikres
en effektiv beskyttelse af folkesundheden og af miljøet;

i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald ⁽⁸⁾
er det bestemt, at affald skal bortskaffes, uden at menne-
skets sundhed bringes i fare, og uden at miljøet skades;
med henblik herpå kræves det i samme direktiv, at
ethvert anlæg eller enhver virksomhed, der varetager
behandling af affald, hos de kompetente myndigheder
skal indhente en tilladelse hertil, som blandt andet
vedrører de forholdsregler, der skal træffes;

i Rådets direktiv 84/360/EØF af 28. juni 1984 om
bekæmpelse af luftforurening fra industrianlæg ⁽⁹⁾ er det
bestemt, at medlemsstaterne skal gennemføre en politik
og strategi med passende foranstaltninger med henblik på
gradvis at tilpasse de bestående anlæg til den bedste
teknologi, der er tilgængelig, og som ikke medfører ufor-
holdsmæssigt store omkostninger; sådanne bestemmelser
finder blandt andet anvendelse for så vidt angår bestående
kommunale affaldsforbrændingsanlæg;

i direktiv 84/360/EØF er det bestemt, at Rådet med
enstemmighed og på forslag af Kommissionen om
nødvendigt fastsætter grænseværdier for emission på
grundlag af den bedst tilgængelige teknologi, som ikke
medfører uforholdsmæssigt store omkostninger, samt
passende måleteknikker og -metoder;

forbrænding af kommunalt affald medfører emission af
stoffer, der kan forårsage luftforurening og dermed skade
menneskets sundhed og miljøet; i visse tilfælde kan
denne forurening være grænseoverskridende;

⁽¹⁾ EFT nr. C 75 af 23. 3. 1988, s. 8.

⁽²⁾ EFT nr. C 69 af 20. 3. 1989, s. 223.

⁽³⁾ EFT nr. C 318 af 12. 12. 1988, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 112 af 20. 12. 1973, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 139 af 13. 6. 1977, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. C 46 af 17. 2. 1983, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. C 328 af 7. 12. 1987, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 194 af 25. 7. 1975, s. 47.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 188 af 16. 7. 1984, s. 20.

teknikkerne til nedbringelse af visse forurenende emissioner fra kommunale affaldsforbrændingsanlæg er godt gennemprøvede; de kan gradvis indføres i bestående forbrændingsanlæg under hensyntagen til anlæggenes tekniske karakteristika og ønsket om, at omkostningerne ikke bliver uforholdsmæssigt store; der kan med disse teknikker opnås koncentrationer af forurenende stoffer i røggassen, der ikke overstiger bestemte grænseværdier;

der findes i alle medlemsstaterne love og administrative bestemmelser om bekæmpelse af luftforurening fra faste anlæg, og i adskillige medlemsstater findes der særlige bestemmelser for kommunale affaldsforbrændingsanlæg;

ved at fastsætte grænseværdier for emission og andre normer for forureningsforebyggelse bidrager Fællesskabet til at effektivisere medlemsstaternes bekæmpelse af luftforurening fra kommunale affaldsforbrændingsanlæg;

for hurtigt at sikre en effektiv miljøbeskyttelse bør der fastsættes passende frister for tilpasning af de bestående forbrændingsanlæg til den bedste teknologi, der er tilgængelig, og som ikke medfører uforholdsmæssigt store omkostninger; det er ønskeligt, at alle bestående kommunale affaldsforbrændingsanlæg ved udløbet af disse frister overholder de samme betingelser som dem, der i henhold til deres respektive kategorier, gælder for nye anlæg;

kravene til de bestående anlæg bør omfatte forpligtelse til både at overholde grænseværdier for emission af de væsentligste forurenende stoffer og hensigtsmæssige forbrændingsbetingelser; ved fastsættelsen af disse forbrændingsbetingelser bør der tages hensyn til eventuelle større tekniske vanskeligheder; der bør fastsættes passende foranstaltninger og efterprøvninger på forbrændingsanlæggene, og offentligheden bør underrettes om de opnåede resultater;

der bør tages hensyn til problemet med dioxiner og furaner;

udover at fastsætte grænseværdier for emission, er det vigtigt, at der tilskyndes til udvikling og udbredelse af viden om renere teknologi og til anvendelse af sådan teknologi som en del af den forebyggende indsats, der gøres for at bekæmpe miljøforurening inden for Fællesskabet, navnlig med hensyn til bortskaffelse af affald;

i henhold til Traktatens artikel 130 T er vedtagelsen af sådanne fællesskabsbestemmelser ikke til hinder for, at de enkelte medlemsstater opretholder eller indfører strengere miljøbeskyttelsesforanstaltninger, som er forenelige med Traktaten —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I dette direktiv forstås ved:

1) »luftforurening«: menneskets direkte eller indirekte udledning i luften af stoffer eller energi, der har

sådanne skadevirkninger, at de vil kunne udgøre en fare for menneskers sundhed, nedbryde levende ressourcer, økosystemer og ejendomsværdier og forringe eller forstyrre naturværdier og andre retmæssige anvendelser af miljøet

- 2) »grænseværdi for emission«: den koncentration og/eller den masse af forurenende stoffer i emissioner fra anlæg i et bestemt tidsrum, som ikke må overskrides
- 3) »kommunalt affald«: husholdningsaffald, affald fra forretninger og virksomheder samt andet affald, der ifølge sin natur og sammensætning kan sidestilles med husholdningsaffald
- 4) »kommunalt affaldsforbrændingsanlæg«: alt teknisk udstyr, der anvendes til behandling af kommunalt affald ved forbrænding, med eller uden varmegenvinding, undtagen anlæg til lands eller til vands, der er specielt indrettet til forbrænding af slam fra rensningsanlæg, kemisk, giftigt eller farligt affald, medicinaffald fra hospitaler eller andet særligt affald, uanset om disse anlæg ligeledes kan forbrænde kommunalt affald.

Denne definition dækker hele anlægget og det hertil hørende område, herunder bl.a. brænderen og tilførselsystemerne for affald, brændstoffer og luft, samt apparater og anordninger til kontrol med forbrændingsprocessen og til løbende registrering og overvågning af forbrændingsbetingelserne

- 5) »nyt kommunalt affaldsforbrændingsanlæg«: et kommunalt affaldsforbrændingsanlæg, hvortil der er udstedt driftstilladelse før den 1. december 1990
- 6) »forbrændingsanlæggets nominelle kapacitet«: den samlede forbrændingskapacitet for de ovne, der udgør anlægget, som fastlagt af konstruktøren og bekræftet af brugeren under hensyn til navnlig affaldets brændeværdi udtrykt som den mængde affald, der kan forbrændes pr. time.

Artikel 2

I henhold til artikel 13 i direktiv 84/360/EØF træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger, for at drift af bestående kommunale affaldsforbrændingsanlæg:

- a) i tilfælde af installationer, hvis nominelle kapacitet er lig med eller større end 6 tons affald pr. time: senest den 1. december 1996 underkastes de samme betingelser som dem, der er pålagt nye forbrændingsanlæg med samme kapacitet i henhold til Rådets direktiv 89/369/EØF af 8. juni 1989 om forebyggelse af luftforurening fra nye kommunale affaldsforbrændingsanlæg⁽¹⁾, bortset fra bestemmelserne i artikel 4, der erstattes af bestemmelserne i artikel 4 i nærværende direktiv

⁽¹⁾ EFT nr. L 163 af 14. 6. 1989, s. 32.

b) i tilfælde af andre installationer :

- i) senest den 1. december 1995 underkastes de betingelser, der er fastsat ved artikel 3 og 7 i nærværende direktiv
- ii) senest den 1. december 2000 underkastes de samme betingelser som dem, der er pålagt nye forbrændingsanlæg med samme kapacitet i henhold til direktiv 89/369/EØF, bortset fra bestemmelserne i artikel 4, der erstattes af bestemmelserne i artikel 4 i nærværende direktiv.

Myndighederne drager omsorg for, at de bestående anlægs eventuelle tilpasning, der besluttet under hensyntagen til deres resterende levetid samt de i dette direktiv fastsatte frister og betingelser, finder sted snarest muligt.

Artikel 3

1. Senest den 1. december 1995 gælder de nedenfor anførte grænseværdier for emission, henført til følgende betingelser : temperatur 273 K, tryk 101,3 kPa, 11 % oxygen eller 9 % CO₂, tør gas, for bestående kommunale affaldsforbrændingsanlæg :

- a) anlæg, hvis nominelle kapacitet er under 6 tons affald pr. time, men lig med eller større end 1 ton pr. time
 - totalstøv 100 mg/Nm³
- b) anlæg, hvis nominelle kapacitet er under 1 ton affald pr. time
 - totalstøv 600 mg/Nm³

2. I tilfælde af forbrændingsanlæg med en kapacitet på under 1 t/h kan grænseværdierne for emissionen svare til et oxygenindhold på 17 %. I så fald må koncentrationseværdierne ikke overstige de i stk. 1 fastsatte værdier divideret med 2,5.

3. Myndighederne fastsætter grænseværdier for emission af andre forurenende stoffer end de i stk. 1 nævnte, hvis de anser dette for hensigtsmæssigt på grund af sammensætningen af det affald, der skal forbrændes, og forbrændingsanlæggets karakteristika. Ved fastsættelsen af disse grænseværdier for emission skal myndighederne tage hensyn til de pågældende forurenende stoffers potentielle skadelige virkninger for menneskers sundhed og miljøet samt den bedste teknologi, der er tilgængelig, og som ikke medfører uforholdsmæssigt store omkostninger. De kompetente myndigheder kan navnlig fastsætte grænseværdier for emission af dioxiner og furaner.

Artikel 4

- 1. a) Senest den 1. december 1996 skal bestående anlæg, hvis kapacitet er lig med eller større end 6 t/h, overholde følgende krav til forbrændingen : røggas fra

affaldsforbrændingen, efter sidste injektion af forbrændingsluft og endog under de mest ugunstige forhold, skal bringes op på en temperatur på mindst 850° C under tilstedeværelse af mindst 6 % oxygen og i mindst 2 sekunder. I tilfælde af større tekniske vanskeligheder skal bestemmelsen om et tidsrum på 2 sekunder dog gælde senest fra det tidspunkt, hvor ovnene skiftes ud.

- b) Senest den 1. december 1995 skal de øvrige bestående anlæg overholde følgende krav til forbrændingen : røggas fra affaldsforbrændingen, efter sidste injektion af forbrændingsluft og endog under de mest ugunstige forhold, skal bringes op på en temperatur på mindst 850° C under tilstedeværelse af mindst 6 % oxygen og i et tilstrækkeligt langt tidsrum, som fastlægges af de kompetente myndigheder.

2. Efter de i stk. 1 anførte frister henholdsvis for hver kategori af anlæg, skal alle bestående anlæg under drift overholde en grænseværdi på 100 mg/Nm³ carbonmonoxid (CO) i røggasserne.

Denne grænse henføres til følgende betingelser : temperatur 273 K, tryk 101,3 kPa, 11 % oxygen eller 9 % CO₂, tør gas.

3. Der kan tillades andre betingelser end de i stk. 1 fastsatte, når der anvendes hensigtsmæssige teknikker i forbindelse med forbrændingsovnene eller udstyret til behandling af røggasserne, såfremt emissionsniveauerne for polychlorodibenzodioxiner (PCDD) og polychlorodibenzofuraner (PCDF), svarer til eller ligger under dem, der opnås under de i stk. 1 fastsatte tekniske betingelser.

De afgørelser, der træffes efter bestemmelserne i dette stykke, skal meddeles Kommissionen af de kompetente myndigheder, som medlemsstaterne har udpeget hertil.

Artikel 5

1. Temperatur og oxygenindhold som fastsat i artikel 4, stk. 1, er mindsteværdier, der skal overholdes konstant under anlæggets drift.

2. Koncentrationen af carbonmonoxid (CO), som fastsat i artikel 4, stk. 2, udgør :

- a) for anlæg med en nominel kapacitet på 6 t/h eller derover : grænseværdien for timegennemsnittet. Desuden skal mindst 90 % af alle målinger, der er foretaget i en 24-timers periode, være på under 150 mg/Nm³
- b) for anlæg med en nominel kapacitet på under 6 t/h, men mindst 1 t/h : grænseværdien for timegennemsnittet
- c) for anlæg med en nominel kapacitet på under 1 t/h : grænseværdien for dagsgennemsnittet.

Ovennævnte gennemsnit er beregnet alene på grundlag af anlæggets effektive driftstimer, herunder ovnenes start- og slukningsfaser.

3. Med hensyn til støv, for hvilket der i henhold til artikel 6 kræves en kontinuerlig overvågning:

- a) må intet løbende gennemsnit for syv dage af de målte koncentrationstværdier for disse stoffer overskride den tilsvarende grænseværdi
- b) må intet dagsgennemsnit af de målte koncentrationstværdier for disse stoffer overskride den tilsvarende grænseværdi med mere end 30 %.

Ved beregning af ovennævnte gennemsnitstværdier tages der kun hensyn til anlæggets effektive driftsperioder, herunder ovnenes start- og slukningsfaser.

4. Når der i henhold til artikel 6 kræves regelmæssige målinger af totalstøv, må de koncentrationstværdier, der opnås i henhold til myndighedernes forskrifter som udarbejdet i medfør af artikel 6, stk. 3, 4 og 5, ikke overskride grænseværdien.

Artikel 6

1. Senest den 1. december 1995 kræves der for bestående forbrændingsanlæg som nævnt i artikel 2, litra b), følgende målinger:

a) Koncentrationerne af visse stoffer i røggassen:

- i) kontinuerlig måling og registrering af koncentrationerne af totalstøv, CO, oxygen og HCl i anlæg, hvis nominelle kapacitet er lig med eller større end 1 ton affald pr. time
- ii) regelmæssig måling af koncentrationen af totalstøv, oxygen og CO i bestående anlæg, hvis nominelle kapacitet er mindre end 1 ton affald pr. time.

b) Måling af parametre vedrørende drift:

- i) kontinuerlig måling og registrering af gassernes temperatur i det område, hvor de i artikel 4, stk. 1, opstillede krav er opfyldt
- ii) passende efterprøvning, mindst én gang efter en eventuel tilpasning af anlægget og under alle omstændigheder inden den 1. december 1995, af røggassens opholdstid ved mindstetemperaturen på 850° C, som fastsat i artikel 4, stk. 1, og under de for anlægget mest ugunstige driftsforhold.

2. Resultaterne af de i stk. 1 omhandlede målinger henføres til følgende betingelser:

— temperatur 273 K, tryk 101,3 kPa, 11 % oxygen eller 9 % CO₂, tør gas.

De kan dog i tilfælde af anvendelse af artikel 3, stk. 2, henføres til følgende betingelser:

— temperatur 273 K, tryk 101,3 kPa, 17 % oxygen, tør gas.

3. Alle måleresultater registreres, bearbejdes og fremlægges, således at myndighederne i henhold til de nærmere bestemmelser, som de har fastlagt, kan efterprøve, om kravene overholdes.

4. Procedurene samt metoderne for og udstyret til prøveudtagning og måling, der anvendes for at opfylde de i stk. 1 fastsatte betingelser, såvel som prøveudtagnings- eller målesteder, skal forudgodkendes af de kompetente myndigheder.

5. Med hensyn til de regelmæssige målinger opstiller de kompetente myndigheder passende måleprogrammer, således at der garanteres repræsentative resultater for de pågældende stoffers normale emissionsniveau.

Måleresultaterne skal være signifikante med henblik på efterprøvning af, om de overholder de gældende grænseværdier.

Artikel 7

1. Såfremt målingerne viser, at de i dette direktiv fastsatte grænseværdier er overskredet, underrettes myndighederne herom hurtigst muligt. De drager omsorg for, at driften af det pågældende anlæg ikke fortsættes, så længe det ikke opfylder emissionsnormerne, og træffer de fornødne foranstaltninger til, enten at anlægget ændres, eller at driften indstilles.

2. For så vidt angår rensningsanordningerne fastsætter myndighederne det maksimalt tilladte tidsrum for teknisk set uundgåelige driftsstop, hvorunder udledningernes indhold af luftforurenende stoffer, som disse anordninger skal reducere, overskrider de fastsatte grænseværdier. I tilfælde af driftsstop i rensningsanordningerne skal driftslederen nedsætte eller indstille driften af anlægget så hurtigt, som det er gennemførligt, og det indtil den normale drift kan genoprettes. Anlægget må under ingen omstændigheder fortsætte driften uafbrudt i mere end 16 timer, og den kumulative varighed over et år af drift under sådanne forhold skal være på under 200 timer.

Udledningernes indhold af støv i de i første afsnit nævnte tidsrum må under ingen omstændigheder overstige 600 mg/Nm³, og alle de øvrige betingelser, navnlig forbrændingsbetingelserne, skal overholdes.

Artikel 8

Med forbehold af bestemmelser vedrørende forretningshemmeligheder skal oplysninger om de forpligtelser, der i henhold til dette direktiv pålægges for så vidt angår bestående forbrændingsanlæg, og om resultaterne af de i artikel 5 og 6 foreskrevne kontrolmålinger stilles til rådighed for offentligheden, i henhold til hensigtsmæssige fremgangsmåder og nærmere bestemmelser, der fastlægges af de kompetente myndigheder.

Artikel 9

Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger til, at myndighederne efterprøver, om bestående forbrændingsanlæg overholder kravene i henhold til dette direktiv.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme

dette direktiv inden den 1. december 1990. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 11

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 21. juni 1989.

På Rådets vegne

C. ARANZADI

Formand